

[Schovelin.]

Glans og Herlighed. Først lægger man et Medlem Ord i Munden, som han ikke har brugt. Naar han saa gør Indsigelse, siger man: Ja, dér kan I se, nu trækker han i Land, han vil ikke være ved det mere. Men jeg tror ikke, det kan nytte det ærede Medlem noget. Det skal nok blive gennemskuet. Han havde gjort bedre i som i Dag at læse op, hvad jeg har sagt. For læse op gør han meget nydeligt.

Blot nogle faa Bemærkninger endnu om den fattige Stymp, som det ærede Medlem talte saa meget om, og som formodentlig de Herrer Socialdemokrater i Modsætning til mig skulde have saa megen Kærlighed til. Der er ogsaa noget andet, det er galt med end med dette „starre Punkt“, som man siger paa Tysk, at man skal holde Arbejdslønnen paa en Højde, som ikke svarer til det nuværende Prisniveau. Det er, hvad Englænderne kalder for „cacanny Systemet“, nemlig at den enkelte, som er dygtig, i Kraft af dette ikke maa faa Lov til at udfolde sin Dygtighed, men skal skæres ned efter en Gennemsnitsarbejders Maalestok. Det er den Slags Ting, som viser, at den enkelte her i Landet trænger til Beskyttelse mod Fagforeningsvældet.

Ludvig Christensen: Jeg maa bestride det ærede Medlems Ret til at paastaa, at jeg ikke citerede rigtigt. Jeg var nemlig ikke i Stand til at citere i Forgaars, da der ikke forelaa noget stenografisk Referat. Men jeg har gengivet Tendensen i den Tale, det ærede Medlem holdt, og enhver, der vil efterlæse den, vil let kunne se, at Tendensen nøjagtigt dækkes af de Udtryk, jeg brugte.

Hvad i øvrigt angaar det ærede Medlems Bemærkning om den dygtiges Adgang til at faa en højere Løn, som skulde beskyttes herigennem, fordi han i Øjeblikket bliver nivelleret ned til Gennemsnittet, vil jeg henstille til det ærede Medlem at undersøge, hvordan Arbejderløningerne ligger her i Landet, og hvordan de faktiske Forhold er. For det vilde virkelig være rart, om man vidste Besked med det, man taler om.

Handelsministeren (Stensballe): Saavel det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ch. Petersen) som det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) har jo stadig paastaet og fastholdt, at her forelaa et Lovforslag, der ensidig var rettet mod Arbejderne, og har udtalt, at Hensigten ikke var nogen anden end den at skabe Vanskeligheder for Fagforeningerne. Det ærede 10de

Medlem for 1ste Kreds sagde, at det vilde blive til Skade for Organisationerne og for Arbejderne, og at Vanskelighederne for Erhvervslivet overhovedet vilde øges i et Omfang, som ingen kunde overse. Ja, hvad Hensigten er med Loven, synes jeg, jeg ret tydeligt og saa klart, som jeg overhovedet kunde, udtalte i min Forelæggelsestale her forleden Dag. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henvise ærede Medlemmer til, hvad jeg har udtalt Sp. 656, hvor jeg jeg udtrykkelig anførte, at Hensigten var

„at dæmme op for den haardhændede og hensynsløse Forfølgelse af den enkelte, som gennem Boykotning og andre Tvangsmidler udøves af Organisationerne, og som tilsigter at hemme den frie Konkurrence, hvorved den Erhvervsfrihed trues alvorligt, som Grundloven og den derpaa byggede Næringslov har tilsagt Borgerne.“ Og jeg tilføjer yderligere Sp. 657: Lovforslaget tilsigter

„at underbygge og videreføre en sund Domspraksis og at beskytte den enkelte Borgers frie Adgang til Erhverv og Arbejde, saaledes som Grundloven lover, at det skal ske, saaledes som det derfor er den enkeltes naturlige Ret, og saaledes som det danske Erhvervssamfunds Trivsel kræver det.“

Det er jo helt andre Udtryk end dem, de ærede Medlemmer bruger her. Og jeg vil anmode om, at Lovforslaget bliver behandlet efter den Hensigt, som der er med Lovforslaget, og ikke efter den Hensigt, som lægges ind i det fra de Herrer's Side.

Dernæst var det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds inde paa Betragtninger over, hvad Flertallet i Folketingsudvalget har skrevet i Betænkningen. Men hvorfor læser det ærede Medlem ikke videre, thi der staar jo efter det, det ærede Medlem citerede, følgende, som jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse:

„Det, man ønsker at hindre, er en Fremgangsmaade, som strider mod den almindelig anerkendte Nærings- og Arbejdsfrihed her i Landet derved, at man — saaledes som det fandt Sted i de gamle Haandværkerlaug, og saaledes som det ogsaa efter Næringsloven af 1857 nu og da forekommer — søger at monopolisere Adgangen til et Erhverv eller Arbejde for en bestemt Kreds af Personer eller Virksomheder uden anden rimelig Grund end den, at man enten ikke ønsker en Forøgelse af Antallet af de Personer, som ernærer sig paa det paagældende Omraade, eller man ønsker at tvinge Folk ind i bestemte Organisationer eller paa